

عنوان مقاله:

اثربخشی برنامه‌ی درمان تلفیقی مثبت‌نگر بر بهزیستی روانشناختی سالمندان

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

منیژه شهبازخان - دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی کرج، کرج، ایران

بیوک تاجری - استادیار، گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی کرج، کرج، ایران

سارا پاشنگ - استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی کرج، کرج، ایران

علیرضا کاکاوند - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: با روند شتابان سالمند شدن جهانی جمعیت، توجه به موضوع سلامتی و ارتباط آن با افزایش عمر ضروری به نظر می‌رسد. هدف این پژوهش بررسی اثربخشی برنامه درمان تلفیقی مثبت‌نگر در بهزیستی روانشناختی سالمندان ایران است. روش: پژوهش حاضر پژوهشی کمی‌نگر و نیمه‌آزمایشی بود که با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری در دو گروه آزمایش و کنترل انجام پذیرفت. جامعه آماری این پژوهش تمامی افراد بالای 60 سال مراجع کننده به یکی از سراهای محله در شهر تهران بودند. حدود 40 نفر از این جامعه که واجد ملاک‌های ورود بودند، به صورت در دسترس در سرای محله واقع در خیابان شیخ‌هادی انتخاب شده و به طور مساوی و به صورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و کنترل، گمارده شدند. در این پژوهش از مقیاس بهزیستی روانشناختی ریف فرم کوتاه استفاده شد. افراد در گروه آزمایش در هشت جلسه 100 دقیقه‌ای، آموزش مبتنی بر یکپارچه‌نگری را دریافت نموده و گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که آموزش مبتنی بر یکپارچه‌نگری بر ارتقای بهزیستی روانشناختی در سالمندان تأثیر معناداری ($p < 0.001$) داشته و میزان نمره بهزیستی روانشناختی در آنها را به طور معناداری افزایش می‌دهد. نتیجه‌گیری: می‌توان نتیجه گرفت که درمان تلفیقی مثبت‌نگر به سالمندان سبب افزایش بازدهی در جامعه و ارتقاء بهزیستی آنها می‌شود.

کلمات کلیدی:

درمان تلفیقی مثبت‌نگر، بهزیستی روانشناختی، سالمندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166928>

